

„Vigyázzatok, hogy senki se fizessen a rosszért rosszal, hanem törekedjeteK mindenkor a jóra egymás és mindenki iránt. Mindenkor örüljeteK, szüntelen imádkozzateK, mindenért hálát adjateK, mert ez Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.”

1Thessz 5,15-18.

Pál apostol, a thesszalonikai gyülekezet számára leírt tanácsai és intései minden korban igen nagy aktualitással rendelkeznek a keresztyén közösségek és a keresztyén ember számára. Miért is érdemes megfogadnunk Pál apostol szavait? Isten teljes joggal tart igényt az övéi életére, Fia, Jézus Krisztus által megváltott gyermekei életére. Így jogosan várja el tőlük, hogy törvényei szerint éljenek és országa aktív munkásai legyenek. Persze nem úgy küld harcba, nem úgy küld el „plántálni”, tanítani, gyógyítani, vigasztalni, gondozni, hogy ne készítsen fel előtte a szolgálatra. Ezért küldi el a Szentlelket, hogy általa inspiráljon, megerősítsen és hogy megvilágítsa előttük azt az utat, amin elindította őket. Ezen az úton vezérel bennünket is az Atya nap, mint nap. Azonban az embert érhetik olyan külső hatások, amik elhomályosíthatják a Lélek lángját, ezért az ember meginoghat, elbizonytalanodhat és egyre inkább enged a külső erőknek, amik elvonják a figyelmét a Szentlélek Istenről. Ilyen külső erő a kimerültség, kétség, a félelem, az indulatosság. A Sátán abban gyönyörködik, ha az ember életét felemésztik ezek a külső hatások, ha széthúzást támaszthat Isten gyermekei között és egyre jobban eltávolodnak a Világosság forrásától, Istentől. Isten azonban éppen azt szeretné, hogy ha szembe is kell nézned ezekkel a terhekkkel (kimerültség, indulat, félelem, csüggedés), akkor ne merülj el ezekben, hanem bízd rá magad Istenre, bízz abban, ő hatalmasabb, mint a mi emberi gyengeségeink. Engedd, hogy a Szentlélek megelevenítsen testben és lélekben is, hogy felkészítsen a szolgálatok teljesítéséhez.

Persze ez nem azt jelenti, hogy mi tétlenül várakozunk, hogy valami történjen. Hanem a mennyek országa építése az egy közös projekt magával az Atyával. Ő ad erőt, Ő ad támpontokat, Ő elindít, de elindulni nekünk kell, a magunkét is bele kell adni ebbe a szolgálatba. Ezért érdemes megfogadni Pál intéseit, amiket az igében olvasunk. Törekedjünk a jóra mindenki iránt! Ha valaki indulatosabban is szól hozzád, mint szokott, vagy gúnyos megjegyzést tesz, ne legyen ugyanez a válasz, hanem legyél a béke hírnöke! Ne szűnj meg imádkozni, hálát adni az eddigiekért, mert kegyelem, hogy szolgálhatunk! Legyen a szívben örvendezés, a feladatért, a szolgálatért, azért, hogy Isten szeretetének lehetsz az eszköze!

Egy gyakran énekelt református énekünk sora jut eszembe: „Csak azt el ne veszítsem, mi benned, ó Úr Isten, remélni megtanít!” Csak a hit lángja ki ne aludjon!

Most még inkább szükségünk van arra, hogy a Lélek lángja világítsa előttünk az utat, és mint lámpás, világosságot gyűjtson a szívünkbe.